

Lilac



อันนิมิต
กับ
หัวใจ
ในวันสิ้นโลก 3
末世重生之重归于郝

暖荷 หน่วงเหอ เขียน
มกรา หน้าฝน แปล
三顆俗頭 วาด

ฉันนิมนต์ กับหัวใจ ในวันสิ้นโลก 3

末世重生之重归于郝

หน่วนเหอ 暖荷

เขียน

มกรา หน้าฝน

แปล


Lilac

การอ่านคือรากฐานที่สำคัญ



แบ่งปันความประทับใจกับ Lilac ได้ที่

 @Lilac.Novel

 @Lilac_Novel



สนใจสั่งซื้อหนังสือจำนวนมาก โปรดติดต่อ โทร. 08-4438-0313 และ 0-2423-9999 ต่อ 6529, 6530, 6532

ทางสำนักพิมพ์จะรับเปลี่ยนหนังสือกรณีที่เกิดการชำรุดจากกระบวนการพิมพ์
เช่น หน้ากระดาษฉีกขาด จำนวนหน้าไม่ครบ หน้าซ้ำ หน้ากระดาษกลับหัว เป็นต้น

ตัวหนังสือขาดหาย การเข้าเล่มไม่สมบูรณ์ที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการอ่าน
โดยส่งหนังสือมาเปลี่ยนได้ที่ ฝ่ายการตลาดหนังสือเล่ม (เคลมหนังสือ)

บริษัทอมรินทร์ คอเปอร์เรชั่นส์ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่  amarinbooks หรืออีเมล amarinbooksclubfan@amarin.co.th

คำนำสำนักพิมพ์

มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่ทะเยอทะยานที่สุดในโลก เพียงแต่ช่องว่างทางการแข่งขันในสังคมปัจจุบันห่างกันจนไม่เห็นอีกฝั่ง โศตวณที่เรียกว่า ‘ความเพ้อฝัน’ จึงพันนาการผู้คนส่วนใหญ่ไว้โดยไม่รู้ตัว แต่เมื่อวันสิ้นโลกมาเยือน โศตวณนั้นก็ขาดสะบั้น ไม่ว่าจะเป็นดาราดัง หมอ หรือแม้แต่ขอทานต่างมีสิทธิ์กลายเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในยุคแห่งมหันตภัยนี้

แล้วแต่ละคนกลายเป็นผู้ยิ่งใหญ่ได้อย่างไร พยายามกว่าคนอื่น? ฝึกหนักกว่าคนอื่น? หรือโชคดีกว่าคนอื่น? ไม่ใช่ พวกเขาต่างมีสิ่งที่ต้อง ‘ปกป้อง ’ อัลเลนปกป้องอำนาจที่ตนถวิลหา นายพลช่งปกป้องอิทธิพลที่ตนมี เช่อจื่อจิ้งก็เช่นกัน เขาปกป้องความสุขชั่วขณะกับคนรักให้คงอยู่ตลอดไป

เมื่อความทะเยอทะยานได้รับแรงหนุนจากความอยากปกป้อง นั่นก็ไม่ต่างจากปฏิกิริยาพิวสันที่ให้พลังนับอนันต์ เคยเห็นอยจอยอยากเลิ่กไปซะให้จบ ๆ แต่พอหลับตาเห็นหน้าใครบางคนแล้วกลับไปพยายามต่อไหม ยินดีด้วย คุณมีพลังนับอนันต์นั้นกับตัวแล้ว...

ด้วยรัก


Lilac



เนื่อ = ฟีน้อง

“พี่เลือน พี่หลิว!” เลื่อนเทียนรีบวิ่งเข้ามา แล้วจูงพวกเขาออกไปพร้อมพูดด้วยสีหน้าตื่นเต้น “เร็วเข้า รีบไปกันเถอะ! จางเสี่ยวหมิงเห็นว่ามีหลายคนกำลังลักลอบขายคริสตัล!”

“คริสตัล? เอามาจากไหนกัน”

เลื่อนเทียนลอบมองไปทางโถงใหญ่แหวหนึ่ง เมื่อเห็นว่าไม่มีใครสนใจ พวกเขาสามคนจึงกระซิบอธิบาย “เหมือนจะเป็นพวกที่ออกไปเก็บกวาดซากศพซอมบี้ก่อนหน้านี้ล่ะ พวกเขาลอบเก็บเอาไว้!”

แม้พี่ชกลายเป็นพันธุ์จะ ‘แย่ง’ คริสตัลไปเกือบหมด แต่ที่เหลืออยู่ก็ไม่น้อย และถึงทางก็จะกวาดไปซะเรียบ ทว่าพวกที่ฉลาดหน่อยก็แอบเก็บไว้กับตัว เม็ดสองเม็ดระหว่างทำภารกิจ เอาไว้ไปลักลอบแลกเปลี่ยนกับคนอื่น เมื่อถึงฐานที่มั่น

ทั้งนี้ยังมีคริสตัลบางส่วนที่สูญหายปะปนอยู่ในผืนดินนอกกำแพง ดังนั้นสองวันหลังจากประตูเมืองเปิด ‘นักซุดทอง’ จึงปรากฏขึ้นไม่น้อย พวกเขาเสาะหาตามผืนดินที่มอดไหม้นอกกำแพงเมืองที่ละนิ้ว เมื่อเก็บคริสตัลได้ก็ขนกลับฐานที่มั่นเพื่อให้แลกเปลี่ยนเป็นสิ่งที่พวกเขาต้องการ

ตอนที่พวกเขารู้เรื่องนี้ ราคาคริสตัลในตลาดมืดก็สูงขึ้นจนต้องใช้แบ่งหักกำไรเพื่อแลกคริสตัลระดับหนึ่งหนึ่งเม็ดไปแล้ว

“ไม่แลก”

เมื่อเฮ้อจ๊อจ้งได้ยินขานนี้ก็รีบสายหน้าทันที ใครจะเอาเสปียงหัก กิโลกรัมไปแลกกับคริสตัลหนึ่งเม็ดกัน เว้นแต่ว่าเขาจะเป็นบ้าไปแล้ว คริสตัล ถือว่าได้มาไม่ยากสำหรับพวกเฮ้อจ๊อจ้ง แค่วิวพริตตาที่สามารถฆ่าซอมบี้ได้ หนึ่งตัว ตรงกันข้ามกับเสปียง แม้พวกเขาจะปลุกเสปียงในห้วงมิติ แต่ก็ต้องรออีกหลายวันกว่าจะเก็บเกี่ยวได้!

“ทำไมมันแพงขนาดนี้” ฟางท่าวสับสน ต่อให้เป็นช่วงราคาดีก็ไม่ควรแพงจนเกินเหตุแบบนี้

เล่อเทียนที่วิ่งมาบอกข่าวยักษ์ใหญ่ “ใครจะไปรู้ล่ะ”

จางเสี่ยวหมิงแอบกระซิบบอกพวกเขา “ผมได้ยินคนพูดกันด้วยนะว่า ตอนนี้มีคนในฐานที่มั่นใช้คริสตัลเลื่อนระดับ!”

ฟางท่าวและเฮ้อจ๊อจ้งมองหน้ากัน

ใช้คริสตัลเลื่อนระดับ...ก็ไม่ใช่พวกเราสองคนกับทีมรีเบิร์ตหรือไจ เราสองคนเอาไปป้อนห้วงมิติ ส่วนทีมรีเบิร์ตเอาไปใช้กันเองในทีม

จางเสี่ยวหมิงรีบสายหน้า “ไม่ได้หมายถึงพวกเรา แล้วพวกเราที่ไม่ได้ปล่อยข่าวด้วย

“ตอนที่พวกผมรู้ว่ามีคนขายคริสตัลก็กำลังจะซื้อ แต่พอรู้ว่าโคตรแพง เลยปล่อยไป โชว์ว่าพวกเราหาเองไม่ได้สักหน่อย อีกอย่างตอนนี้ในฐานที่มั่น ก็มีข่าวลือว่าฝ่งกงทงทวิจยวิธีใช้งานคริสตัลได้แล้ว เพียงแต่ยังไม่ประกาศ ออกสู่สาธารณะ ฉะนั้นถ้าคนที่มิคริสตัลอยู่กับตัวไม่ได้ขาดแคลนเสปียง จริงๆ ก็ไม่มีใครยอมขายหรอก!”

เนื่องจากเรื่องภารกิจคุ้มกันฐานที่มั่นที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ทำให้ประชาชน สูญเสียความเชื่อมั่นที่มีต่อทางการพอสมควร ถ้าทุกคนจะมีข้อสันนิษฐานแบบนี้ก็ไม่ใช่เรื่องแปลกอะไร

“ข่าวจากฝ่งกงทงทวิจยครับ” เฮ้อจ๊อจ้งถามสองคนนั้นทันที

เล่อเทียนสายหน้า “ไม่รู้สิครับ ลูกพี่พวกผมออกไปสืบจนตอนนี้ยังไม่กลับเลย”

วันนี้เล่อเทียนและจางเสี่ยวหมิงไม่มีอะไรทำจึงแวะมาบ้านเฮ้อจ๊อจ้ง... ช่วยไม่ได้ ฐานที่มั่นก็ใหญ่แค่นี้ ถึงทีมรีเบิร์ตจะไม่ต้องห่วงเรื่องปากท้อง

แต่ก็เชื่อว่าจะมีเสบียงอาหารมากพอให้พวกเขาออกไปเตร็ดเตร่ข้างนอกได้ทุกวันขนาดนั้น ก่อนหน้านี้ทุกคนออกไปทำภารกิจแทบทุกวัน พอจู่ๆ ว่างขึ้นมาเลยไม่รู้ว่าจะไปเดินเล่นที่ไหนดี สุดท้ายจึงแวะมาบ้านเฮ่อจื่อจ้งกับฟางท้าว

ทั้งสองคนกินมันฝรั่งแผ่นสองห่อเสร็จก็จากไปอย่างลึกลับ แต่ออกไปได้ไม่ถึงสิบนาที จางเสี่ยวหมิงก็วิ่งหายใจหอบกลับมา “ลูก...ลูกพี่เชิ๋ว...เชิ๋วพวกคุณไปหา...”

เพิ่งกลับถึงบ้านก็เจอภารกิจเด็กส่งสารเข้าให้ ฉันเป็นพวกใช้สมองนะเข้าใจไหม ใช้งานกันแบบนี้จะเกินไปแล้ว!

สองสามีภรรยาเดินตามจางเสี่ยวหมิงที่หลุดหงิดระคนหายใจหอบจนมาถึงวิลล่าของทิมรีเบิร์ต

ข้างนอกมีฝนตกโปรยปราย แถมกัวปิงก็ไม่ได้พกร่มไปด้วย เมื่อเขากลับมาจึงเปียกไปทั้งตัว จนตอนนี้เส้นผมยังเปียกอยู่เลย

เมื่อเห็นพวกเฮ่อจื่อจ้งมาแล้ว กัวปิงจึงทักทายพวกเขา รอกระทั่งตัวหลักในการประชุมมาทันครบถึงประกาศว่า “ฐานที่มั่นมีภารกิจ”

“ฐานที่มั่น?” เฉินหนิงขมวดคิ้ว “แล้วจะคำนวณรางวัลภารกิจยังไง มีความยากขนาดไหน”

ข่าวเรื่องฐานที่มั่นแอบเปลี่ยนแปลงรางวัลภารกิจทำให้ผู้รับผิดชอบหลักของแต่ละทีมไม่พอใจ พวกเขาต่างทุมสุดชีวิตในการออกไปทำภารกิจแต่ละรอบ ทว่าคะแนนที่ได้รับยังไม่พอแลกกระสุนที่ใช้ในภารกิจครั้งนั้นด้วยซ้ำ เรื่องนี้ทำให้เฉินหนิงที่รับผิดชอบงานจัดสรรของรางวัลและคะแนนไม่สบายใจอย่างมาก...ให้ทุกคนออกไปล่าซอมบี้หาทรัพยากรยังจะคุ้มค่าเหนื่อยกว่านี้อีก

กัวปิงยกไหล่ “ภารกิจครั้งนี้เป็นภารกิจที่ทำงานร่วมกับกองทัพ นอกจากทีมพวกเราแล้ว พวกเขายังติดต่อกับทีมอื่นด้วย”

“ตกลงแล้วมันคือภารกิจอะไรกันแน่” ถึงกับต้องติดต่อกับทีมอื่นเพื่อร่วมกันปฏิบัติการด้วย ถ้าอย่างนั้นภารกิจนี้คงไม่ใช่ระดับไก่กานั่นเอง

“คลังแสงของเขตทางการทหารฝั่งตะวันตกเฉียงเหนือ”

การประชุมครั้งนี้มีสมาชิกเพียงไม่กี่คนมาประชุมกันในห้องนอนกั้วปิง ทันทีที่กั้วปิงพูดจบ หลายคนในห้องจึงเจียบบันหมด

“คลังแสง...” เช่อจื่อจิงเลิกคิ้วถาม “รางวัลล่ะครับ”

เขารู้ว่าภารกิจแบบนี้ใช้ว่ามีแค่ฝีมือแล้วจะเข้าร่วมได้ แต่ยังต้องมี ณะระดับสูงของฐานที่มั่นคอยหนุนหลัง ถ้าไม่มีกั้วปิงสนับสนุน เขากับ ฟางห่าวไม่มีทางรู้ข่าวนี้แน่นอน

“เมื่อเรื่องทุกอย่างเรียบร้อย ทางเราจะให้อาวุธกับทีมที่เข้าร่วมโดย ดูจากการลงแรง” กั้วปิงพูดพลางยกไหล่ “อย่าถามผมเลยครับว่าพวกเขา จะแบ่งอาวุธให้เราเท่าไร คุณเหลือบออกมาแค่นี้ ผมกลัวแล้วว่าจะเป็น ‘ผ่าน หมู่บ้านนี้แล้วจะไม่มีร้านค้าอีก’¹...ถึงพวกเราจะมีอาวุธร้อนอีกเพียง แต่ ถ้าใช้ฆ่าซอมบี้หลายครั้งก็เกรงว่าเราอาจจะเหลือไม่มาก”

เดิมทีพวกเขาขนอาวุธร้อนมา ซึ่งมีประโยชน์ในสงครามก็จริง แต่ ถึงอย่างไรก็เป็นของฟุ่มเฟือย ต่อให้ใช้อย่างประหยัดแค่ไหนย่อมต้องมีวันหมด

“เขตทางการทหารฝั่งตะวันตกเฉียงเหนือ...อยู่ไกลจากฐานที่มั่นมาก แล้วน้ำมันล่ะ จะคำนวณของที่ใช้ระหว่างทางกับกระสุนยังงัย” เฉินหนิง ยิงคำถามอีกรอบ

“กองทัพอจะรับผิดชอบเอง” กั้วปิงถอนหายใจแล้วมองเขา “เพราะ พวกคุณเหลือถูกใจรถของพวกเราถึงได้บอกขานี้กับผม ได้ยินว่าระดับเบื้องบน ของฐานที่มั่นกำลังค้นคว้าอาวุธที่มีพลังทำลายล้างซอมบี้เพื่อให้คนธรรมดา ได้ใช้กัน ที่ไปเขตทางการทหารในครั้งนี่ก็เพื่อไปขนเครื่องมือผลิต...ผมรู้ว่า เรื่องครั้งก่อนแย่มาก แต่ก็เกรงว่าภารกิจในครั้งนี่จะเป็นโอกาสดี...”

เป็นโอกาสหรือเป็นภารกิจจากเลือดที่กินแรงฟรีอีกครั้งกันแน่

ทั้งกั้วปิงและเฉินหนิงต่างไม่มั่นใจ แต่ถ้าฐานที่มั่นหาวิธีโจมตีที่มี ประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อรับมือกับซอมบี้ได้...เช่นนั้นการเข้าร่วมปฏิบัติการ

¹ เป็นสำนวนจีนที่หมายถึง เมื่อมีโอกาสเข้ามาแล้วไม่คว้าไว้ อาจไม่มีโอกาส เช่นนี้อีก

ครั้งนี้ก็อาจจะได้รับผลประโยชน์มากขึ้น

เฮ่อจื่อจิ้งเห็นพวกเขาสองคนกำลังสับสนจึงถาม “แล้วของที่ได้ระหว่างทางล่ะครับ จะคำนวณทรัพย์สินหรือคริสต์ที่แต่ละคนรวบรวมได้ยังไง”

กัวบิงเลิกคิ้วพลาจครุ่นคิดอยู่สักพัก “ผมจะไปถามอีกที มีความเป็นไปได้ว่าจะคำนวณตามเกณฑ์ที่ว่าใครลงแรงหรือใครเก็บทรัพย์สินอะไรได้” แต่เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาจึงต้องมีการลงนามในสัญญาความร่วมมือถึงจะดีที่สุด อีกอย่างหากไม่ใช้การร่วมปฏิบัติการกับคนของกองทัพ ต่อให้ไปถึงคลังแสง พวกเขาก็ไม่สามารถเปิดประตูและเอาของมาได้

แต่ทุกคนรู้ว่าแม้จะลงนามในสัญญาเรียบร้อยแล้ว ทว่าถึงตอนนั้นคงต้องดูว่าใครมีอำนาจมากกว่า ถึงอย่างนั้น ถ้าทรัพย์สินที่ได้จากปฏิบัติการครั้งนี้สูงกว่าปกติ...พวกเขาก็ขอยอมเสี่ยงอันตรายดูสักตั้ง

กัวบิงออกไปถามไถ่ข่าวคราวอีกครั้ง ส่วนเงินหนึ่งรังให้เฮ่อจื่อจิ้งกับฟางหัววออยู่กินข้าวเที่ยงด้วยกันก่อน

พูดตามตรง ในฐานะที่มันไม่มีอะไรอร่อยสักอย่าง ต่อให้เป็นเซฟฝีมือดีแค่ไหน หากเจอสถานการณ์ที่ไม่มีวัตถุดิบให้ใช้ทำอาหารก็ไม่มีทางจัดโต๊ะเงินออกมาได้

ครั้งนี้พวกเขาไม่ได้พกอะไรติดตัวมาด้วย ฟางหัววอดกระเป่าเบ้ที่มีเจ้าก้อนแป้งอยู่ข้างใน เมื่อเขาเห็นข้าวที่เหลืออยู่จึงครุ่นคิดแล้วหยิบหมูสามชั้นแซ่แข็งออกมาจากกระเป่าเบ้ นี่คือน้ำมันที่พวกเขารวบรวมไว้ก่อนวันสิ้นโลก หลังจากฆ่าหมูที่เลี้ยงไว้ในห้วงมิติ พวกเขาก็เก็บเนื้อเหล่านั้นที่อีกฟากหนึ่งมาตลอด

“เนื้อ?”

“เนื้อ!”

“เนื้อ!!”

เมื่อพวกผู้ชายที่ทำตัวเหมือนฝูงหมาป่าเห็นหมูสามชั้นชิ้นนี้ก็ตาลุกวาวทันที พวกเขาไม่ได้กลิ่นเนื้อมานานแค่ไหนแล้ว ตั้งแต่วันสิ้นโลก เสบียงขนม และขนมปังสำเร็จรูปยังพอหาได้ แต่หลังจากไฟฟ้าดับ ของทุกอย่าง

ที่อยู่ในตู้แช่แข็งในซูเปอร์มาร์เก็ตก็เน่าเสีย! นอกจากช่วงแรกเริ่มวันสิ้นโลกที่ยังพอได้กินเนื้อบ้าง นี่ก็นานมากแล้วที่ไม่ได้เห็นเจ้าสิ่งนี้

“เมื่อก่อนตอนที่ไปปฏิบัติการด้วยกัน พวกผมกินอาหารของพวกคุณตลอด นี่เป็นของเหลือในตู้เย็นที่บ้านนะครับ วันนี้เราเลยเอามาเพิ่มในมื้ออาหารของทุกคน” เฮ่อจื่อจิ้งพูดจบ เฉินหนิงก็ลุกขึ้นด้วยท่าทีนิ่งขรึมก่อนรับเนื้อ แล้วพูดด้วยสีหน้าจริงจัง “แบบนี้จะไปนำกินได้ยังไง” เขายื่นเนื้อให้จ้าวหลงที่ยืนอยู่ด้านข้าง “ให้ป่ากับน้องสะใภ้เอาไปตุ๋นเลย”

จ้าวหลงรับเนื้อมาด้วยแววตาเป็นประกาย จากนั้นก็เดินเข้าไปในครัวทันที...

ไม่ได้กินเนื้อมานานมากแล้วสินะ

เมื่อกัวปิงกลับมา เขาเอาแต่สูดจมูกไม่หยุด “ทำไมเหมือนได้กลิ่นเนื้อเลยล่ะ”

บรรดาสมาชิกห้องครัวไม่วางตา ไม่แม้แต่จะหันมามองเขาลักแวบเดียว “เดี๋ยวจะมีของกินแล้วครับ...”

“มีเนื้อจริง ๆ เหรอ!” กัวปิงตกตะลึง เขาริบบมองเฉินหนิงที่ดูน่าเชื่อถือที่สุด

เฉินหนิงที่ยังจ้องห้องครัวอยู่พยักหน้า “พวกเฮ่อจื่อจิ้งเอามาละ”

“ใช้ได้พี่น้องชาย! ต่อไปคุณคือน้องชายคนใหม่ของผมละ!” เฮ่อจื่อจิ้งที่ถูกบังคับให้มีพี่ชายเพราะเนื้อเพียงชิ้นเดียวกำลังลูบหัวไหล่ที่ถูกกัวปิงตีจนปวด ก่อนค่อย ๆ ถอยหลังครึ่งก้าว ส่วนฟางท้าวเม้มปากแอบยิ้มอยู่ด้านข้าง

ยังไม่ทันได้พูดเรื่องที่ตัวเองไปสืบถามข่าวคราว สมาชิกทีมรีเบิร์ตทุกคนก็มารวมตัวกันนั่งกินหมูตุ๋นอยู่ในห้องรับแขก ช่วยไม่ได้ นับตั้งแต่วันสิ้นโลก ไม่มีใครบอกได้ว่าเนื้อของสัตว์กลายเป็นเนื้อเหล่านั้นกินได้หรือไม่ได้ มีพิษหรือไม่พิษ ทว่าต่อให้เนื้อสัตว์เหล่านั้นกินได้ แต่หลังเข้าสู่ช่วงวันสิ้นโลก ทั้งสัตว์ทั้งพืชกลายเป็นพันธุ์ก็มีเพียงน้อยนิด ซ้ำยังหาเจอยากอีกต่างหาก ต่อให้พวกเขาอยากกินก็ไม่มีให้จับ!

เรื่องนี้จะโทษทีมรีเบิร์ตที่ตื่นเต้นมากเกินไปก็ได้ ถ้าจะโทษก็ต้องโทษ

พวกเฮ้อจี้จี้ที่ปลีกวิเวกจากคนอื่นนานเกินไป แถมอาหารที่กินยังอสังการ
กว่าใครอีก เจ้าตัวถึงไม่รู้ว่าคุณอื่นเขาไม่มีเนื้อให้กินนานแล้ว...





ตัดสับใจ

ผู้หญิงสองคน ที่อยู่ในห้องครัวรีบลงมือทำอาหาร เมื่อเด็กอ้วนสามคน ได้กลิ่นจึงวิ่งมาดูตรงทางเข้าครัว

ไม่นานเมนูอาหารเที่ยงที่เพิ่มเข้ามาก็เสร็จสมบูรณ์ ผู้หญิงสองคนนั้น เรียกเม็งจื่อและหลิวเจียงเฟิงที่มีพลังกำลังแข็งแรงให้ช่วยยกหม้อ

“เนื้อชิ้นนั้นใหญ่มาก พวกฉันหั่นแบ่งได้ตั้งเจ็ดสิบชิ้น ถึงทุกคนจะกินคนละสองชิ้นก็ยิ่งเหลือ” ผู้หญิงที่ดูมีอายุยี่ม ก่อนชี้ไปที่หม้อใบใหญ่ “พวกเราใส่มันฝรั่งเยอะเลย แถมยังมีแครอทอีกหลายหัวด้วย...” ทุกวันนี้สามารถพบเห็นมันฝรั่งได้ทั่วไปในฐานที่มั่น เนื่องจากเก็บได้นานและมีปริมาณมาก ดังนั้นทุกบ้านจึงมีเก็บไว้จำนวนหนึ่ง

แต่แครอทเก็บยากกว่าหน่อย ดีที่ทีมรีเบิร์ตเฟิงแลกแครอทหลายหัวจากคนในฐานที่มั่นเมื่อหลายวันก่อน และเนื่องจากวันนี้พวกเขาทำหมุดกิน จึงควรรีเส่งไปสักนิด เพิ่มด้วยข้าวอบธัญพืช

เพื่อไม่ให้ทุกคนกินจนหมดแล้วทะเลาะกัน ผู้หญิงสองคนนี่จึงตักหมุดที่หั่นเป็นชิ้นๆ ล้วงหน้าใส่ถ้วยให้คนละสองชิ้น ส่วนมันฝรั่งและแครอทที่เหลือสามารถตักกินได้ตามชอบ

ถึงจะไม่ใช้กลิ่นเนื้อที่เข้มข้นมาก แต่ก็ทำให้เหล่าชายฉกรรจ์ที่ไม่ได้สัมผัสหมุดมานานถึงกับกินจนไม่ยอมเงยหน้า

ทุกคนกินข้าวอย่างน้อยสองถ้วย คนที่กินมากที่สุดกินไปถึงห้าหกถ้วย

พวกเขาकिनจนไม่เหลือกระทั่งน้ำแกงในหม้อ...

หลังจากกินดื่มกันจนอิ่มหนำแล้ว กัวปิงก็นอนเอนตัวลูบท้องอยู่บนโซฟา ช่วยไม่ได้ เขากินเยอะเกินจนท้องแทบแตก แคงอตัวยังทำไม่ได้

“โชคดียิ่งๆ เลยนะที่บ้านพวกคุณยังมีเนื้ออยู่...” ตอนนั้นกัวปิงอยากสูบบุหรี่สักหน่อยเหลือเกิน แต่ก็จใจเพราะคาดว่าช่วงนี้คงไม่มีที่ไหนผลิตบุหรี่และเหล้า ของพวกนี้เมื่อใช้ไปที่ละนิดก็เริ่มหายไปทีละหน่อย เพราะต่อให้ข้างนอกมีแปลงปลูกที่สามารถทำไร่ปลูกธัญพืชได้ ฐานที่มั่นก็ไม่มีทางให้ปลูกใบยาสูบหรือนำธัญพืชไปต้มแน่นอน

“มีไม่มากแล้วครับ” เฮ่อจื่อจิงไม่ได้บอกว่าบ้านของเขาไม่มีเนื้อแล้ว แต่ถ้าจะบอกว่าที่บ้านมีเนื้อมากก็คงไม่ได้เหมือนกัน จึงได้แต่ยิ้มแล้วตอบคลุมเครือเท่านั้น

กัวปิงไม่ติดใจอะไรนัก ปีนีของเหล่านีมีมูลค่าสูงมาก เขาคิดไปว่าพวกเฮ่อจื่อจิงคงไม่ขาดแคลนไฟฟ้าสำหรับเก็บถนอมเสบียง หรือไม้ตู้เย็นของเขาก็ไม่เคยถูกตัดไฟ ถึงเก็บเนื้อเหล่านี้เอาไว้ได้ละมั้ง

แต่ถ้าหลังจากนี้สามารถซื้อเนื้อจากพวกเขาได้ก็คงดี...

กัวปิงหยุดพูดเรื่องเนื้อแล้วหันมาพูดเรื่องจริงจางแทน “เมื่อก็ผมไปหาสหายตึกเก่าอีกรอบเพื่อถามเรื่องที่เราเพิ่งคุยกัน” กัวปิงหยุดชะงัก ก่อนกระซิบบอกพวกเขา “อันที่จริงเขาเองก็ไม่แน่ใจหรอกนะ”

เฮ่อจื่อจิงเลิกคิ้วอย่างไม่แปลกใจอะไรมากนัก

“เขาให้คนไปสอบถามอีกครั้งถึงรู้ว่าเรื่องในครั้งนี้มีเงื่อนงำอย่างอื่นแฝงอยู่ด้วย” กัวปิงลดเสียง จากนั้นก็กวักมือเรียกเงินหนึ่งที่เพิ่งเข้ามาให้หนึ่ง แล้วอธิบายรายละเอียดให้พวกเขาฟัง “คนที่เสนอภารกิจครั้งนี้คือทายาทรุ่นสองของสกุลอู่ ถึงเขาจะเป็นคุณชายเสเพล แต่ก็ยังพอมีความสามารถแล้วกันนะ ปัญหาจะไม่ได้อยู่ที่ตัวภารกิจ แต่เป็นนี่ต่างหาก ภารกิจครั้งนี้ต้องร่วมมือกับทีมผู้มีพลังพิเศษของฐานที่มั่น ซึ่งทีมแรกที่พวกเขาติดต่อก็คือโอเวอร์ลอร์ด”

เฮ่อจื่อจิงและฟางหัวสบตากัน “ทายาทรุ่นสองสกุลอู่ที่คุณว่า ใช่คนที่จับตัวอัลเลนไปเมื่อวันก่อนหรือเปล่าครับ”

กั้วปิงพยักหน้า แล้วเงินหนึ่งก็อธิบายให้เฮ้อจื่อจ้งฟังทันที “สกุลอู๋เคยทาบทามเรื่องแต่งงานกับสกุลซ่ง แต่คุณหนูสกุลซ่งคนนั้นเคยเป็นคู่ขาของอัลเลนช่วงก่อนวันสิ้นโลกนะครับ”

“สกุลซ่ง?” เฮ้อจื่อจ้งย่นคิ้วอย่างคนกำลังใช้ความคิด “ผมจำได้ว่ามีผู้บัญชาการคนหนึ่งแซ่ซ่งใช่ไหมครับ”

ชั่วอานาจในฐานะที่มั่น สกุลซ่งครอบครองไปแล้วหนึ่งตำแหน่ง ส่วนสกุลอู๋เมื่อเทียบกับกับสกุลซ่งแล้วยังนับว่าเป็นรอง เพราะถึงจะมีอำนาจพอสมควร แต่กลับไม่มีกองกำลังสายตรงเป็นของตัวเอง แต่เหมือนเขาเคยได้ยินว่าสกุลซ่งเองก็ไม่มีทายาทที่มีความสามารถ

“ถูกต้อง คุณหนูสกุลซ่งคนนั้นคือหลานสายตรงเพียงหนึ่งเดียวของสกุลซ่ง ข้าเขายังมีเธอเป็นหลานสาวเพียงคนเดียวด้วย” ดังนั้นการเชื่อมสัมพันธ์ด้วยการแต่งงานจึงสำคัญกับสกุลซ่งมาก “เจ้าอัลเลนนั้นวิ่งมาเกาะขาคุณหนูคนนั้นตั้งแต่อ่อนวันสิ้นโลกแล้ว”

ฟางท้าวรู้สึกสงสัย “สกุลซ่งเลยไม่ยอมให้ลูกของพวกเขาไปมาหาสู่กับอัลเลนเหรอครับ” เมื่อรู้ว่าเสียเสียงของอัลเลนเป็นผู้หญิงก็รู้สึกว่่าฟังดูดีกว่าถูกผู้ชายเลี้ยงดูเหลือเกิน

เงินหนึ่งพยักหน้าแล้วอธิบายให้เขาฟังต่อ “คุณหนูสกุลซ่งคนนั้น... เห็นเขาเป็นแค่นักแสดงคนหนึ่ง แถมยังไม่ได้ปฏิบัติกับเขาอย่างวิเศษวิโสอะไร แต่ตอนนี้คือวันสิ้นโลก อัลเลนเป็นคนที่ดีที่สุดในบรรดาคนรักของเธอ นอกจากนี้คุณหนูสกุลซ่งคนนั้นยังขัดแย้งกับคุณชายจากสกุลอู๋มาตลอด ก่อนวันสิ้นโลกทั้งสองคนยังเคยแย่งคนรักกันตั้งหลายครั้ง...”

“หา? คุณหนูสกุลซ่งกับคุณชายสกุลอู๋แย่งคนรักกัน...แย่งยังไรเหรอครับ” คนหนึ่งชาย คนหนึ่งหญิง สองคนนี้แย่งคนรักกัน...เพคไม่ถูกนี้!

กั้วปิงที่อยู่ด้านข้างหัวเราะคิกคักก่อนอธิบาย “คุณหนูสกุลซ่งชอบผู้ชาย คุณชายสกุลอู๋นั้นก็ชอบเหมือนกัน”

...เกี่ยวกับผู้หญิงแย่งผู้ชายกัน...คนที่พวกเขาแย่งต้องเป็นพวกปลื้กตัวผู้แน่นอน!

เงินหนึ่งที่อยู่ด้านข้างช่วยเสริม “พวกเขาสองคนมีงานอดิเรกคล้าย ๆ

กัน ต่างคนต่างชอบหนุ่มหน้าขาวไร้เดียงสา ได้ยินว่าตอนแรกอัลเลนก็เคยไปมาหาสู่กับคุณชายสกุลอุ้นะ แต่หลังจากนั้นไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นถึงได้อีรุงตุงนังไปหมด”

หัวข้อสนทนานี้เข้าใจยากเกินไปจนเฮ้อจ้อจ้วงจนดลิ่งขมับ เขาวกกลับหัวข้อสนทนาเดิมอีกครั้ง “ที่คุณพูดหมายความว่า...ภารกิจครั้งนี้มีปัญหาเหรือครับ”

“เกรงว่าจะเกิดเรื่องไม่คาดฝันนะครับ” กัวปิงถอนหายใจ “ยังมีความเป็นไปได้มากที่สกุลช่งจะแต่งงานเชื่อมสัมพันธ์กับสกุลอุ้น อีกรายสกุลอุ้นก็ขัดแย้งกับอัลเลนอยู่ ถึงหลังวันสิ้นโลกคุณหนูสกุลช่งคนนั้นจะไม่เคยตัดสัมพันธ์กับอัลเลน ทว่าคนอย่างพวกนั้นคงไม่เห็นเขาอยู่ในสายตาอยู่แล้ว ต่อให้อนาคตของผู้มีพลังพิเศษจะนำคாதหวังและนารอคอยแค่ไหน แต่ถึงอย่างไรตอนนี้เขาก็ไม่คู่ควรกับสกุลช่งอยู่ดี...”

“พูดแบบนี้แสดงว่าอัลเลนคิดจะแต่งงานกับคุณหนูสกุลช่งเหรือครับ”

กัวปิงหัวเราะเยาะ “แน่นอนแล้วครับ ก่อนวันสิ้นโลกเขาไม่มีโอกาสแบบนี้ แถมยังไม่มีเงินทุนอีก แต่ตอนนี้ไม่เหมือนเดิมแล้ว ถ้าทำให้ทีมผู้มีพลังพิเศษกลายเป็นหนึ่งในกองกำลังที่ใหญ่ที่สุดในฐานที่มั่นได้ก็มีโอกาสนั้น แต่พูดก็พูดเถอะ คุณหนูสกุลช่งคนนั้น...ต่อให้บ้านมีอำนาจแค่ไหน ให้ตายยังไงผมก็ไม่กล้าแต่งงานด้วยเหรือ”

“ทำไมล่ะครับ เพราะเขามีแฟนเยอะเหรือ” ฟางท้าวอดไม่ได้ที่จะสงสัยไปแห่งความอยากรู้อยากเห็นของเขาลุกโชนอย่างน่าประหลาด

เงินหนึ่งหลุดหัวเราะทันที “ก็ลูกสาวสกุลช่งคนนั้นหน้าเหมือนคนคนหนึ่งที่คุณรู้จักดีไงล่ะ”

“ใครครับ”

กัวปิงที่นั่งอยู่ด้านข้างตบเข่าฉาดพลางหัวเราะร่วน เงินหนึ่งชี้ไปที่ชั้นล่าง “เหมือนเมิ่งจื่อ”

เมิ่งจื่อคือผู้มีพลังพิเศษสายพละกำลัง เป็นผู้ชายที่มีหน้าตาคมเข้มรูปร่างกำยำ แม้จะดูซื่อไปบ้างในบางมุม แต่ก็ป็นชายชาตรีคนหนึ่ง

ถ้าผู้หญิงคนหนึ่งหน้าตาแบบนี้...

“ยีนบ้านสกุลช่งแรงมาก ลูกชายแต่ละคนหน้าตาเหมือนพ่ออย่างกับแกะ ขนาดคลอดลูกสาวก็ยังเป็นพิมพ์เดียวกัน ที่น่าเสียดายคือ แม้พวกสกุลช่งแต่งงานกับสาวสวยในแวดวงเดียวกันถึงสองรุ่นติด แต่ยีนความงามกลับไม่ถูกส่งต่อไปยังอีกรุ่นเลย” กัวปิงหัวเราะแล้วตอบขำฉาด “แต่แบบนี้ก็ดีนะ อย่างน้อยก็เป็นการรับรองว่าเป็นเมล็ดพันธุ์จากสกุลช่งแน่นอน”

เฮ่อจื่อจิงหวดคลั่งขมับอีกครั้ง “แล้วภารกิจครั้งนี้ล่ะครับ”

หลายคนเงิบอีกครั้ง กัวปิงขมวดคิ้วอยู่นานก่อนถอนหายใจ “ไม่ปล่อยไปหรอกครับ...” ทั้งอาวุธทั้งข้าวของมากมายขนาดนั้น เขาตัดใจไม่ลงจริง ๆ “อีกอย่างภารกิจครั้งนี้ยังผ่านโรงงานกลั่นน้ำมันด้วย สหายศึกเก่าคนนั้นบอกเป็นนัยว่าอย่าคิดจะชนะอะไรมากมาย แต่ถ้ามีความสามารถก็ให้หยิบของในที่ลับตาระหว่างทางไปบ้าง อย่างน้อยก็ยังมีประโยชน์กว่าคอยหาของบริเวณใกล้เคียงที่มันอย่างเอาเป็นเอาตาย”

ขณะที่พูดเขาก็หันมองเงินหนึ่ง

เงินหนึ่งพยักหน้าแล้วตอบว่า “ผมกับเล่อเทียนจะพยายามเคลียร์หัวงมิตีให้โล่งก่อนไป”

“ภารกิจครั้งนี้ไม่ด่วนมาก อย่างน้อยก็ต้องรออีกสองสามวัน นั่นช่วงสองสามวันนี้พวกเราลองไปพยายามหาคริสตัลตามละแวกฐานที่มั่นมาทำให้พลังหัวงมิตีของคุณกับเล่อเทียนเลื่อนขั้นอีกครั้งให้ได้ก่อน”

ดังนั้นพวกเขาจึงตั้งใจว่าจะไปในครั้งนี้

เฮ่อจื่อจิงมองฟางท้าว อีกฝ่ายเอียงศีรษะมาทางเขาแล้วขยิบตาเป็นนัยว่าจะเชื่อฟังเขาทุกอย่าง

“ได้ครับ พวกผมไปด้วย ถือซะว่าไปเปิดโลกทัศน์ให้กว้างขึ้น”

กัวปิงหัวเราะ จากนั้นก็พยักหน้า “เราต้องจำเอาไว้ด้วยว่าพวกเขาอาจไม่มีทางชนของกลับมาหมดในครั้งเดียวก็ได้”

สองวันต่อมา ทีมรีเบิร์ตออกจากฐานที่มั่นไปสังหารซอมบี้บริเวณใกล้เคียงอีกครั้ง

ไม่มีสถานการณ์แปลกประหลาดอย่างซอมบี้ล้อมเมืองเหมือนเมื่อ

คราวก่อนปรากฏขึ้นอีก ชานเมืองยังคงมีขอมบั้งระดับหนึ่งกระจายอยู่ ส่วนพวกขอมบั้งที่ระดับสูงหน่อยก็ไปรวมตัวกันอยู่ในส่วนลึกของเขตเมืองแทน

ทุกคนรู้ว่าสถานการณ์แบบนี้ไม่ชอบมาพากลอย่างมาก แต่ไม่มีทางสืบได้ว่าสาเหตุคืออะไร ได้แต่ทำเป็นไม่รู้และเตรียมรับมือเพียงอย่างเดียว

ตอนนี้ฐานที่มั่นเพิ่มกำลังเพาะปลูก พวกเขาปลูกพืชที่ให้ผลผลิตสูงหลายชนิดบนแปลงปลูกทางทิศตะวันตกแทบทุกผืน โดยธัญพืชส่วนใหญ่คือข้าวฟ่างและข้าวโพด ส่วนผักหลักๆ เป็นมันฝรั่งและแครอท เพราะพืชชนิดอื่นปลูกไม่ขึ้น อีกอย่างแม่น้ำก็ปนเปื้อนไปด้วยซากขอมบั้งจำนวนมาก ทำให้ไม่กล้าเร่งเพาะปลูกมากไปกว่านี้

ทุกวันนี้ค่าน้ำในฐานที่มั่นผันผวนครั้งแล้วครั้งเล่า น้ำที่ฐานที่มั่นเอามาขายเป็นน้ำจากใต้บาดาล แต่คนบางส่วนที่ซื้อน้ำไม่ไหวก็ยังแอบใช้น้ำจากแม่น้ำ ทำให้เกิดขอมบั้งกลายพันธุ์ในฐานที่มั่นขึ้นเป็นครั้งคราว ยังดีที่พบเห็นได้ทัน่วงทีจึงไม่เกิดปัญหาใหญ่โต

ปัญหาเรื่องน้ำดื่มยังคงวิกฤต คราวนี้พวกที่เดิมที่หัวเด็ดตีนขาดอย่างไรก็จะอยู่แต่ในฐานที่มั่นไม่ยอมออกไปไหน หมดสิทธิ์ทางานเล็ก ๆ น้อย ๆ ในฐานมาอยู่ไกลไปวัน ๆ แล้ว...ไม่ออกไป พวกเขาก็หาเงินซื้อไม่ได้แม้แต่ น้ำ!

แม้ฐานที่มั่นจะไม่ได้เฝ้าดูพวกเขาอดตาย แต่ทราบได้ที่พวกเขาไม่ออกจากฐานที่มั่นและเอาแต่รับสวัสดิการพึ่งพาชีวิตอยู่แบบนี้ แต่ละคนก็จะได้รับอาหารและน้ำวันเว้นวันเท่านั้น ซึ่งอาหารมีเพียงแผ่นแป้งธัญพืชขนาดเท่าสองฝ่ามือและน้ำครึ่งลิตรหนึ่งขวด พวกเขาต้องใช้อาหารน้อยชนิดแบบนี้เลี้ยงปากท้องเป็นเวลาสองวัน

คนที่ได้รับสวัสดิการจะมีเงื่อนไขสามข้อ ข้อแรกคือไม่ได้จ่ายค่าดำเนินการเข้าเมืองตอนที่เข้ามาในฐานที่มั่น ข้อสองเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ตามที่นอนรวม โถงใหญ่ หรือข้างทาง ซึ่งไม่สามารถจ่ายค่าเช่าได้ และข้อสามเป็นคนตกงาน

ถ้าใครเข้าเงื่อนไขสองในสามข้อก็สามารถรับสวัสดิการนี้ได้ ฐานที่มั่น

ไม่กังวลว่าจะมีใครแอบอ้างสิทธิ์ เพราะต่อให้คนที่ไม่มีบ้านอยู่แอบซ่อนอะไรไว้ก็คงถูกคนอื่นพบเห็นและแย่งชิงไปแต่แรกแล้ว ส่วนพวกที่ใช้กำลังแย่งของจากคนอื่นโดยที่ยังได้รับสวัสดิการ ฐานที่มันไม่สามารถควบคุมดูแลไหวจึงได้แต่หลับตาข้างหนึ่งเท่านั้น

ส่วนคนเจ็บ...ก็ได้แต่ขอโทษละกันนะ





กองทหาร

เอ่อจื่อจิ้งและฟางห่าว ไม่ได้ออกไปล่าคริสตัลกับทีมรีเบิร์ตทุกวัน ข้อแรก เป็นเพราะพวกกัวปิงสามารถรับมือเรื่องตรงหน้าประตูฐานที่มั่นเองได้ ส่วน ข้อสองเป็นเพราะพวกเขาต้องเตรียมแผนแบ่งัญพิชเลียนแบบและของ ที่ต้องพกติดตัวเวลาออกไปข้างนอก ระหว่างนั้นก็ถือโอกาสจัดระเบียบ ห่วงมิติและวางแผนรอบระยะเวลาเติบโตของพืชผลไปด้วยเลย

เนื่องจากครั้งนี้แปลงปลูกมีพื้นที่กว้างใหญ่ขึ้น ทำให้รอบระยะเวลา เติบโตเร็วขึ้นตาม คาดว่าเมื่อถึงช่วงเก็บเกี่ยว พวกเขาคงได้ใช้งานเครื่อง เกี่ยวข้าวที่เก็บเอาไว้ในห่วงมิติ

“ยังดีที่ปฏิบัติการครั้งนี้ต้องผ่านโรงกลั่นน้ำมัน ไม่อย่างนั้นน้ำมัน เบนซินกับดีเซลของพวกเราไม่พอใช้แน่”

เรื่องรถไม่ต้องห่วง เพราะเมื่อปฏิบัติการร่วมกับฐานที่มั่น ฐานที่มั่น ย่อมจ่ายค่าเช่าเซย์ให้ได้ แต่เครื่องหวนเมสส์และเครื่องเกี่ยวข้าวในห่วงมิติ ต้องอาศัยน้ำมันที่พวกเขารวบรวมเอง

เมื่อเอ่อจื่อจิ้งได้ยินฟางห่าวพูดจึงหัวเราะ “ในห่วงมิติข้างล่างมี รถบรรทุกน้ำมันที่เราหามาได้และยังใช้ไม่หมด แกมมีเหลือพอให้พวกเรา ใช้ได้อีกสักระยะเลย”

“แต่คะแนนที่ต้องใช้แลกน้ำมันสูงขึ้นอีกแล้วนะสิครับ” ฟางห่าว บ่นอุบอับด้วยความไม่พอใจนิดหน่อย

“ยังถือว่าได้อยู่ ระเบิดมือกับกระสุนต่างหากที่ราคาสูงเกินเหตุ”
เฮ่อจื่อจิ้งถอนหายใจ “เมื่อก่อนพวกเราแลกมาไม่เยอะพอนี่นา”

“เมื่อก่อนของพวกนี้ก็จะมีจำกัด แต่ไม่ได้เลวร้ายเท่าตอนนี่...ไปกับ
กองทัพครั้งนี้ ถ้าเราหาของพวกนี้ให้มากหน่อยก็ไม่มีปัญหาแล้ว” ฟางห่าว
เอนศีรษะพิงไหล่เฮ่อจื่อจิ้งพร้อมพูดเสียงเบา

เฮ่อจื่อจิ้งพยักหน้า เขายังใช้วิธีเดิมรวบรวมน้ำมันได้ แต่อาวูนี่สิ...
เขากลัวว่าคลังแสงทหารจะไม่ใหญ่พอ หรือไม่ก็น้อยเกินมาตรฐานที่มัน
สามารถขนกลับได้หมดในครั้งเดียว ถ้าเป็นแบบนั้น พวกเขาจะไม่มีโอกาส
ในการหาผลประโยชน์

คืนนั้นตอนที่สองสามีภรรยา กำลังสื่อสารกันอย่างลึกลับซึ่งแบบที่เคยทำ
ประจำในห้องอาบนํ้า ฟางหาวก็...เลื่อนชั้นพลังพิเศษ

แสงสีขาวแผ่ออกมาจากร่างกายก่อนสาดไปรอบทิศ และในช่วง
สำคัญที่พวกเขา กำลังจัดการกับสถานการณ์บางอย่างอยู่นั้น ฟางหาวก็เข้าสู่
ภวังค์อย่างสมบูรณ์ จนเมื่อแสงนั้นสลายไป เขาก็ตัวอ่อนชပ်อยู่บนอก
เฮ่อจื่อจิ้ง ไม่สามารถขยับกายได้อยู่นาน

ไม่ใช่เพราะความเจ็บปวด แต่เป็นรสสัมผัสซาบซ่านที่ยังหลงเหลือ
อยู่ในใจ

นี่เป็นความรู้สึกที่ยากจะอธิบาย ยิ่งฟางห่าวเป็นคนขี้นิ่งยิ่งแล้วใหญ่

หลังจากที่เฮ่อจื่อจิ้งกอดปลอบเขาอยู่นาน ทั้งสองก็กลับเข้าห้องนอน
ชั้นสอง ใครบางคนมุดตัวในผ้าห่มแกลังตายทันที ถึงจะตีให้ตายอย่างไร
ก็ไม่ยอมกระดิกตัว

ตรงกันข้ามกับดวงตาที่มีแสงสีทองและสีครามของเฮ่อจื่อจิ้ง ใน
ดวงตาสีน้ำตาลของฟางหาวมีแสงสีขาวและสีกรมท่าเคลื่อนไหวที่สลับซับซ้อนอยู่
เกิดเป็นความรู้สึกเฝ้าวนจนยากจะอธิบาย คล้ายกับว่าพวกเขาสามารถ
มองเห็นลู่เข้าไปในก้นบึ้งของหัวใจอีกฝ่ายได้อย่างไรอย่างนั้น

“ดูท่าสีกรมท่าจะเป็นสีประจำตัวของพลังความเร็วซะะ” ไม่รู้ว่า
เพราะอะไร ทั้งที่พลังพิเศษทั้งสองสายของฟางห่าวไม่ได้เลื่อนเป็นระดับสอง
ภายในวันเดียวกัน แต่ครั้งนี้พลังพิเศษของเขากลับเลื่อนเป็นระดับสาม

พร้อมกัน บางทีอาจเป็นเพราะร่างกายปรับเปลี่ยนบางอย่างเพื่อให้พลังพิเศษสองสายนี้สมดุลกันก็เป็นได้

ฟางห่าวหยิบกระจกบานเล็กจากมุมหนึ่งในห้องมิติชั้นล่าง แล้วมองดวงตาของตัวเองในกระจกสลับกับดวงตาของเฮ่อจื่อจิ้ง เขารู้สึกพึงพอใจอย่างมาก “สี่...เข้าคู่กันมากเลยครับ...”

ใช่แล้ว สี่ตาของพวกเขาเข้ากันมาก เหมือนความรู้สึกเข้าคู่เวลาที่พวกเขายืนอยู่ด้วยกัน สี่ทองคู่กับสี่ขาว สี่ครามคู่กับสี่กรมท่า ทั้งหมดนี้ให้ความรู้สึกว่าเป็นสี่ประเภทเดียวกัน

“อืม สวยมาก” เฮ่อจื่อจิ้งเคยรู้สึกรำคาญเวลาที่ดวงตาของตนแผ่ประกายแสงออกมา แต่เมื่อดวงตาของฟางห่าวกลายเป็นแบบนี้กลับรู้สึกว่ามันสวยงามมากทีเดียว เขาคิดว่านี่คงเหมือนเห็นไซซีในสายตากันรัก¹ ต่อให้หน้ารำคาญแค่ไหนก็มองข้ามโดยไม่รู้ตัว

ฟางห่าวซุกตัวเข้ากับอ้อมกอดของเฮ่อจื่อจิ้ง จากนั้นก็หลับตาพร้อมยิ้มหวาน

ในที่สุดก็ตามเฮ่อจื่อจิ้งทัน ฟางห่าวจะได้อยู่ข้างเขาตลอดไป ไม่ว่าจะเป็นชีวิตประจำวันหรือในสมรภูมิ

เช้าวันต่อมา บรรดาคนที่ทำภารกิจพิเศษเริ่มรวมตัวกัน เฮ่อจื่อจิ้งและฟางห่าวรีบขับรถมายังวิลล่าของทีมรีเบิร์ต จากนั้นก็บรรทุกของไว้เต็มคันรถแล้วออกเดินทางไปด้วยพร้อมทั้งขบวนรถของพวกเขา

ครั้งนี้สมาชิกทีมรีเบิร์ตออกไปทำภารกิจแค่สี่สิบคนโดยใช้รถสามคัน และแน่นอนว่าผู้มีพลังพิเศษห้วงมิติทั้งสองคนต้องตามไปด้วย เพราะออกไปทำภารกิจครั้งนี้ไม่รู้ว่าจะต้องไปนานแค่ไหน

ส่วนคนที่เหลือซึ่งอยู่ในฐานที่มั่น ด้านหนึ่งต้องคอยดูแลความปลอดภัยให้แก่พลหลังของพวกเขา ส่วนอีกด้านหนึ่งก็ต้องคอยรวบรวมคริสตัลรอบฐานที่มั่นต่อ เพราะตอนที่ออกไปปฏิบัติการกับทางการ เกรงว่า

¹ มีความหมายว่า ความงามขึ้นอยู่กับสายตาของผู้ที่มอง หากรักใคร่ก็จะมองว่าอีกฝ่ายดูดีเสมอ

คงไม่มีเวลาล่าคริสตัลระหว่างทาง

ก่อนหน้านี้ทีมรีเบิร์ตส่งคริสตัลทั้งหมดที่รวบรวมได้ให้เงินหนึ่งกับเล่อเทียน ทำให้ตอนนี้พลังพิเศษห้วงมิติของพวกเขาลื่อนขึ้นอีกหนึ่งระดับ และมีความจุเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเท่าตัว

รถสี่คันเร่งเดินทางมาถึงจุดรวมพล

ทันทีที่มาถึง เช่อจื่อจิงพบว่าหลายทีมที่มีชื่อเสียงในฐานที่มั่นต่างมาถึงแล้ว

นึกไม่ถึงว่าทีมที่มีชื่อเสียงต่างส่งคนมาแค่ส่วนหนึ่ง

เช่อจื่อจิงยืนคิดว่าด้วยความรู้สึกกังวลเล็กน้อย เขาเคยเจอคนส่วนใหญ่ในกองทหารตอนศึกคุ่มกันฐานที่มั่นก่อนหน้านี้ อีกอย่าง ตอนนี้พวกเขาก็มีตำแหน่งที่แน่นอนในฐานที่มั่นจากการไปปรากฏตัวในศึกคุ่มกันครั้งนั้น

แต่ละทีมกำลังจัดเตรียมกำลังคนและอาวุธ ช่วงก่อนที่พวกเขาจะพักผ่อนก็พบเห็นแผงลอยรับสมัครลูกทีมได้ทุกที่ในฐานที่มั่น ทว่าไม่เหมือนเมื่อก่อนที่แต่ละทีมจะรับสมัครลูกทีมและกำหนดเงื่อนไขผลประโยชน์ต่าง ๆ ตอนนีกลายเป็นให้คนที่ยังไร้สังกัดเป็นฝ่ายเลือกทีมเอง

ระดับเบื่องบนของฐานที่มั่นแสดงท่าที่ไม่พอใจ แม้จะมีการออกเงื่อนไขเพื่อควบคุมความก้าวหน้าของแต่ละทีม แต่การกดขี่แบบนี้แทนที่จะทำให้คนไร้สังกัดเข้าร่วมกับทางการ กลับทำให้พวกเขาหันไปเข้าทีมต่าง ๆ แทน ความเห็นของคนในฐานที่มั่นไม่ได้เอนเอียงไปฝั่งทางการอย่างที่เคยคาดการณ์ไว้ ซึ่งเกินความคาดหมายของพวกระดับเบื่องบนมาก

แต่ปฏิบัติการในครั้งนี้...

เช่อจื่อจิงคาดการณ์ว่าเมื่อชาติก่อนเขามาถึงฐานที่มั่นในเมืองเอ หลังวันที่พวกอัลเลนกลับมาจากการกิจครั้งนี้ได้อย่างปลอดภัย แต่เช่อจื่อจิงจำไม่ได้ว่าตอนนั้นเป็นวันที่เท่าไร เพราะหลังวันสิ้นโลกก็แทบไม่มีใครนับวันอีก ไม่ว่าจะปะปฏิกินหรือโทรศัพท์มือถือที่นำมาใช้ยืนยันวันที่ต่างสูญหายไปพร้อมการมาเยือนของวันสิ้นโลก

กองทัพคงได้ในสิ่งที่พวกเขาต้องการในการกิจครั้งนั้นแล้ว ส่วนทีมผู้มีพลังพิเศษอย่างพวกอัลเลนก็ได้รับทรัพยากรเต็มไม้เต็มมือเช่นกัน

แต่...ทำไมเขาถึงรู้สึกว่บรรยากาศของปฏิบัติการครั้งนี้ออกจะแปลกประหลาดกันนะ

“จ๊อจ๊อง” ฟางห่าวแตะแขนเฮ้อจ๊อจ๊องเบา ๆ เขาสัมผัสได้ว่าอีกฝ่ายหนักใจนิดหน่อย

เฮ้อจ๊อจ๊องส่ายหน้าก่อนตอบเสียงเบา “ฉันแค่รู้สึกว่ภารกิจครั้งนี้...มีคนไปเยอะกว่าที่คิดไว้มากนะ”

หากมีแค่ทีมรีเบิร์ต โอเวอร์ลอร์ด และอีกไม่กี่ทีมที่พอมีสั้นสายไปปฏิบัติการด้วยกัน เฮ้อจ๊อจ๊องคงรู้สึกปกติ แต่ในครั้งนี้ คนของทีมที่เคยปรากฏตัวในภารกิจคุ้มกันและแย่งกันโดดเด่นต่างมากันแทบทั้งหมด...

หรือว่เขาจะคิดมากไปเองจริง ๆ

ฟางห่าวดึงแขนของเขาเบา ๆ “ถ้าพี่ไม่สบายใจ งั้นเราไม่ไปแล้วกัน...” พุดจบเขารีบเสริมว่ “หรือจะไปที่ใดครับ ถ้าเกิดอะไรขึ้น แย่สุดเราก็แค่เข้าห้วงมิตากลางทาง”

ถ้านี้เป็นกับดักที่เบี่ยงเบนใช้จัดการกับพวกผู้มีพลังพิเศษละก็ หลังออกไปทำภารกิจในครั้งนี้ ต่อให้พวกเขาอยากกลับฐานที่มั่นหรือกลับไปยังที่อยู่ของพวกเขาก็ไม่มีทางกลับได้แล้ว แต่ถ้าไม่ใช่...

หลังก้าวปีงและเงินหนังลงจากรถก็อยู่พูดคุยกับทีมที่รู้จักลักพักก่อนเดินมาที่รถของพวกเฮ้อจ๊อจ๊อง

“สถานการณ์ไม่ชอบมาพากลนิดหน่อยครับ” ก้าวปีงยันคิ้วแล้วมองไปทางนอกหน้าต่างรถ

“ก่อนหน้านี้สหายศึกของคุณบอกว่จะมีคนเยอะขนาดนี้ไหมครับ” เฮ้อจ๊อจ๊องเข้าใจที่เขابอก ถ้าก้าวปีงรู้ก่อนแล้วว่จะมีคนมาเข้าร่วมภารกิจครั้งนี้มากมาย เขาคงไม่แสดงสีหน้ากังวลแบบนี้แน่

เป็นไปตามคาด ก้าวปีงส่ายหน้าแล้วตอบว่ “เขابอกว่เรื่องในครั้งนี้มีคนรู้ไม่มาก...”

เงินหนังแค้นหัวเราะ “คนที่รู้เรื่องน้อยจริงแฮะ”

ก้าวปีงยกไหล่อย่างจนใจ “เมื่อกี้พวกผมคุยกับหลายทีมที่รู้จักกัน พวกเขารู้เรื่องภารกิจนี้เมื่อสองวันก่อน เห็นว่คนของกองทัพมาหา

พวกเขาถึงที่”

เฮ่อจื่อจิ้งเลิกคิ้ว เขาใคร่ครวญอยู่สักพักถึงตอบ “ภารกิจครั้งนี้... ผมคิดว่าถ้าไม่ใช่เพราะระดับเบื่องบนจงใจทำอะไรบางอย่าง... ก็คงเพราะภารกิจในครั้งนี้อันตรายเป็นพิเศษ”

กั๋วปิงเข้าใจประโยคสุดท้ายที่เขาพูด ทุกวันนี้แต่ละทีมต่างรับรู้ได้ถึงแรงกดดันที่มาจากเบื้องบนอย่างชัดเจน ทว่าก็ไม่ใช่หัวหน้าทุกทีมที่จะเข้าใจหลักการเก็บงำไม่ວດເດັນ หลายคนเดิมทีก็เป็นพวกอารมณ์ร้อนอยู่แล้ว แม้จะไม่ใช่พวกประสบความสำเร็จอะไรในช่วงก่อนวันสิ้นโลก แต่ก็ไม่ยอมมกล้ำกลืนความคับข้องแบบนี้ ยิ่งเจอสถานการณ์แบบนี้ก็ยิ่งอยากทำตัวต่อต้าน

แต่กลับเป็นข้อสันนิษฐานต่อมาของเฮ่อจื่อจิ้งที่เขาไม่ทันนึกถึงในตอนแรก “อันตรายนะ?”

เฮ่อจื่อจิ้งพยักหน้า “ในเมื่อคลังแสงนั้นสำคัญมาก ผมคิดว่าระดับเบื่องบนคงเคยคิดเรื่องขบวนการมาก่อน เพียงแต่ในนั้น...”

“อันตรายนะ” เฉินหนิงช่วยเสริม สีหน้าของเขาทะมัดทะเมาะ “บางทีพวกเขาอาจเคยส่งคนไปแล้ว”

กั๋วปิงส่ายหน้า “และอาจเคยไปมากกว่าหนึ่งครั้ง”

เมื่อเทียบกับความคิดสุดโต่งที่ว่าทางการคิดจะใช้โอกาสนี้กำจัดพวกผู้มีพลังพิเศษ ทุกคนรู้สึกว่ข้อสันนิษฐานอย่างหลังสมเหตุสมผลมากกว่า และแน่นอนว่าต่อไปเป็นข้อสันนิษฐานอย่างหลัง เขาและคนอื่นก็จัดอยู่ในบทบาทตัวเบี้ยที่ไร้แล้วทั้ง แต่ไม่ว่าอย่างไร สิ่งที่คว่ำมาได้ด้วยฝีมือตัวเอง ย่อมดีกว่าปล่อยชะตากรรมของตัวเองไว้ในมือใครที่ไม่รู้ที่ไม่น่าไว้วางใจ

“พวกคุณคิดว่าที่นั่นมีอะไร” เมื่อได้ข้อสรุปที่เป็นเอกฉันท์ กั๋วปิงจึงกระซิบถามทั้งสามคน

“พีชกลายพันธุ์” เฉินหนิงยังจำพีชน่ากลัวเหล่านั้นได้ดี ไม่ใช่แค่ประสบการณ์ตอนอยู่ที่เมืองเอ็ม แต่หน้าตาของมันที่มุดออกมาจากซากศพชอมบี้เมื่อหลายวันทำเอาเขาจำฝังใจ

“บางทีอาจเป็นชอมบี้ระดับสูง” เฮ่อจื่อจิ้งมองไปทางทิศที่ตั้งกำแพง

ไม่ว่าจะในสถานที่ห่างไกล ส่วนลึกของเขตเมือง หรือข้างหลังซึ่งอยู่ห่างไกล
จากผู้คน พวกซอมบี้ระดับสูงคงไม่ได้มีแค่ตัวสองตัวแน่นอน

กัวปิงถอนหายใจอีกครั้งก่อนส่ายหน้า “ยังไงก็ไม่ใช่เรื่องดีทั้งคู่”

ทันใดนั้นฟางหาวก็ขึ้นไปนอกรถ “คนด้วยครับ”

ทั้งสามคนตกตะลึง แต่ก็พยักหน้ายอมรับอย่างช่วยไม่ได้

ถูกต้อง คนด้วย...

สิ่งที่น่ากลัวยิ่งกว่าเจอสอมบี้ระดับสูงและพืชกลายพันธุ์ คือพวก
เดียวกันที่มีความคิดบางอย่างแฝงอยู่





โรงกลั่นน้ำมัน

รถของกองทัพ ออกเดินทางตามกำหนดในตอนแปดโมงครึ่ง แต่ละทีมเตรียมพร้อมและจัดขบวนโดยการขับรถชนาบข้างรถของกองทัพ

ในครั้งนี้นักกองทัพออกปฏิบัติภารกิจโดยใช้รถบรรทุกคันใหญ่ห้าคัน รถหุ้มเกราะ รถถัง และรถฐานยิงจรวด รถพวกนี้น้ำหนักมากกว่ารถที่เฮอจิอิจังเคยรวบรวมที่เมืองแอลมาก

ดูท่ากองทัพคงใช้ระเบิดในการกิจคุ้มกันครั้งก่อนไปมากจริง ๆ แต่ถึงอย่างนั้นก็ยังมิเหลืออยู่ไม่น้อย

เมื่อเห็นบรรดารถเหล่านี้ เฮอจิอิจังและคนอื่นก็โล่งใจไปเปละหนึ่ง

ดูท่าฐานที่มั่นต้องการขนอุปกรณ์นั้นกลับมาจริง ๆ ภารกิจครั้งนี้ไม่ได้มุ่งไปที่การจัดการพวกผู้มีพลังพิเศษหรอก หรือไม่อย่างนั้น มากสุดพวกเราคงถูกคนของกองทัพใช้เป็นอาวุธหนักหรือตัวรับกระสุนมากกว่า

ขบวนรถออกเดินทางอย่างยิ่งใหญ่ หลังขับออกจากฐานที่มั่นแล้วก็ขับเรียงแถวยาวเหยียดอยู่บนถนนหลวง

รถของพวกเฮอจิอิจังทำหน้าที่ช่วยเบิกทาง คอยรั้งท้าย หรือไม่ก็ชนาบซ้ายขวาคู่กันรถของกองทัพ

ตลอดทางเขาพุ่งชนพวกซอมบี้ที่ดาหน้าเข้ามากระเด็นออกไปมากมาย จากนั้นก็มุ่งหน้าไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือซ้ำ ๆ

รถของพวกเฮอจิอิจังมีวิทยุสื่อสารสองเครื่อง เครื่องแรกเป็นเครื่อง

ที่ใช้กับกองทัพ ส่วนอีกเครื่องเอาไว้ติดต่อกับพวกกัวปิงเท่านั้น ดังนั้น เพื่อแยกให้เห็นความแตกต่าง ฟางหัวจึงค้นสติเกอร์จากห้วงมิติ โดย สติเกอร์สี่เหลี่ยมใช้กับเครื่องที่ใช้คุยกับพวกกัวปิง ส่วนสติเกอร์สีแดง เปะไว้บนวิทยุสื่อสารของกองทัพ

ขบวนรถเดินทางกันอย่างห่อเหี่ยวตลอดทั้งวัน จนกระทั่งมืดแล้ว จึงหยุดพักอยู่ที่ริมถนนหลวง สมาชิกแต่ละคนลงจากรถเพื่อพักผ่อนกัน ที่ตรงนั้นหนึ่งคืน

เมื่อลงจากรถ ไม่ใช่แค่ฟางหัว ขนาดเฮ้อจี้จี้ยังรู้สึกลำบาก ร่างกายตึงไปหมด เขาขับรถสลับกับมานั่งข้างคนขับทั้งวัน ผ่านไปนานเข้า ก็ทนไม่ไหว

ต่อให้ก่อนหน้านี้เคยออกไปทำภารกิจข้างนอก แต่ในหนึ่งวันพวกเขา จอดพักรถมากกว่าสองครั้ง ไม่มีใครขับรถติดกันโดยไม่หยุดพัก เว้นแต่ จะเจอสถานการณ์เร่งด่วนเท่านั้น

“วันนี้พวกเราเพิ่งมาไกลแค่นี้เองเธอ” ฟางหัวเทียบแผนที่ในมือ กับป้ายและสิ่งปลูกสร้างผู้พิงริมถนน ระยะทางที่พวกเขาเดินทางในวันนี้ ช้ากว่าระยะทางที่พวกเขาออกไปปฏิบัติการครั้งก่อนมาก แถมพวกเขายังหยุดพักแค่หนึ่งหรือสองครั้งเท่านั้น

“ที่เราเดินทางช้าเป็นเพราะรถที่ออกมาปฏิบัติการในครั้งนี้มีเยอะเกินไป ทำให้รถเบิกทางช้า” แม้บรรดารถที่ใช้เบิกทางจะเป็นรถออฟโรด และรถหุ้มเกราะรุ่นต่าง ๆ ที่มีสมรรถนะแข็งแกร่ง แต่ถึงอย่างนั้นใน กองทหารก็ยังมีรถบรรทุกที่เตรียมไว้ขนอุปกรณ์อีกหลายคัน และเพื่อ เบิกทางให้กับรถเหล่านี้ รถหุ้มเกราะข้างหน้าจึงต้องทำหน้าที่กวาดล้าง สิ่งกีดขวาง รวมถึงกำจัดขอมบี้ที่ตามมาเพราะได้ยินเสียง ดังนั้นพวกเขา จึงไม่มีทางเร่งความเร็วได้

“น้องเฮ้อ พวกคุณสองคนรีบมากินข้าวเถอะ” เสียงของกัวปิงดัง ออกมาจากวิทยุสื่อสารตัวที่เปะสติเกอร์สี่เหลี่ยม

เฮ้อจี้จี้ตอบรับก่อนมองไปรอบ ๆ เพื่อหาจุดที่มรีเบิรท์พักแล้วเดิน ไปตรงนั้น

พวกเขาจอดรถบนถนน คนส่วนใหญ่จากแต่ละทีมที่ออกมาทำภารกิจในครั้งนี้รวมตัวกันอยู่ปากหนึ่ง ส่วนคนของกองทัพรวมตัวกันอยู่อีกปาก

ทีมรีเบิร์ตนั่งพักอยู่ไม่ไกลจากทีมโอเวอร์ลอร์ด หลายวันมานี้อัลเลนมัวแต่ยุ่งอยู่กับหลายเรื่องในทีมจนไม่มีเวลาคิดเรื่องจีบแฟนชาวบ้าน แค่บรรดาชายหญิงในทีมที่ได้ขึ้นเตียงกับเขาก็วุ่นวายมากพออยู่แล้ว จะมีเวลาไปสนใจฟางห่าวได้อย่างไร

แม้จะเห็นเฮ่อจื่อจิ้งกับฟางห่าวอยู่ไม่ไกล แต่อัลเลนก็กำลังวางแผนอยู่กับอันตงว่าจะหาผลประโยชน์อะไรในภารกิจครั้งนี้ได้บ้าง เขาจึงทำได้เพียงพักเรื่องนี้เอาไว้ก่อน

เฮ่อจื่อจิ้งกับฟางห่าวไม่สนใจสถานการณ์ฝั่งโอเวอร์ลอร์ด หลังจากพวกเขาั่งลงก็ร่วมวงสนทนากับพวกกัวปิงทันที

“ดูจากความเร็วในการเดินทางตอนนี้ ถ้าพวกเราไปถึงโรงกลั่นน้ำมันได้ภายในห้าวันก็ถือว่าไม่เลวแล้ว” กัวปิงควักบุหรี่หนึ่งมวนมาสูดดม จากนั้นก็ตบไว้บนหลังหู

“ถ้าไม่เกิดเรื่องเหนือความคาดหมายอะไรบนถนนก็คงใช้เวลาเจ็ดถึงแปดวัน หรือไม่ก็สิบวันกว่าจะถึงคลังแสง” นิ้วชี้ของเงินหนิงชี้ตักเขี่ยอยู่บนแผนที่ จากนั้นก็เหลือบมองกัวปิงแวบหนึ่ง “ยังดีที่เราทิ้งของสำหรับเดือนสองเดือนนี้เอาไว้ในฐานที่มั่นมากพอ ไม่อย่างนั้นถ้ากลับไปไม่ทันคงถูกยึดบ้านแน่”

ก่อนที่พวกเขาจะออกจะได้ฝากข้าวของที่ใช้สำหรับจ่ายค่าเช่าบ้านไว้กับสมาชิกทีมรีเบิร์ตที่รับหน้าที่เฝ้าบ้าน และขอให้พวกเขาช่วยนำไปจ่ายค่าเช่าให้ไว้แล้ว

สมาชิกฝ่ายพลาธิการของทีมรีเบิร์ตเข้าร่วมปฏิบัติการครั้งนี้ไม่มาก ต่างอยู่ล่าชอมบี้บ้าง ซูดคริสตัลบ้าง แล้วก็ดูแลบ้าน

“ในครั้งนี้นอกจากแต่ละคันขนน้ำมันได้จำกัด ต่อให้กองทัพขนมาเยอะแต่ก็มีช่วงที่ใช้หมดเหมือนกัน พวกเขาคงพยายามเร่งไปให้ถึงจุดเดิมจุดแรกก่อนที่จะใช้น้ำมันหมด” เฮ่อจื่อจิ้งชี้ไปตรงจุดหมายที่หนึ่งของพวกเขา

ซึ่งก็คือโรงกลั่นน้ำมัน

ในระหว่างที่พวกเขาพูดคุยกัน สมาชิกก็เตรียมอาหารเสร็จเรียบร้อยแล้ว เนื่องจากสมาชิกทีมรีเบิร์ตที่ออกปฏิบัติภารกิจในครั้งนี้ค่อนข้างน้อย ดังนั้นพวกเขาก็ต้องจับกับทีมรีเบิร์ตจึงตัดสินใจรวมกลุ่มกัน

พวกเขาก็ต้องนำข้าวและบะหมี่ที่เตรียมมาจากบ้านออกมาวางไว้ให้สมาชิกคนครัวของทีมรีเบิร์ตหยิบไป นอกจากนี้ยังมีไข่เค็มและไข่เยี่ยวม้าจำนวนหนึ่งที่เคยรวบรวมไว้ก่อนวันสิ้นโลกด้วย

เนื่องจากตอนเที่ยงกองทัพไม่ได้จอตระหงุดพัก ดังนั้นแต่ละคนจึงกินข้าวบนรถของตัวเอง แล้วค่อยกินข้าวพร้อมกันในตอนเช้าและค่ำ

เมื่อมีไข่เยี่ยวม้าที่ทั้งสองคนให้มา คนครัวจึงทำไข่เค็มและไข่เยี่ยวม้าใส่เนื้อแห้งที่พวกเขาก็ต้องนำมาให้ แม้รสชาติจะแย่มากแต่น้อย แต่ถึงอย่างไรก็คือเนื้อ เสริมด้วยไข่เยี่ยวม้าและหอมแดงที่ไม่รู้ว่าพวกรีเบิร์ตแลงมาจากไหน

โจ๊กหม้อใหญ่ส่งกลิ่นหอมฉุย กินคู่กับแผ่นแป้งที่คนตายจากฐานที่มั่น...ในที่สุดทุกคนก็ได้กินมันในสภาพร้อน ๆ เสียที

ผ่านไปสักพักก็มีกลิ่นหอมโชยออกมาจากกองไฟที่แต่ละทีมล้อมรอบอยู่ ครึ่งนี้หัวหน้าของแต่ละทีมพาสมาชิกกำลังหลักมาด้วย ดังนั้นอาหารการกินจึงค่อนข้างดี

ช่วงนี้ราคาบะหมี่สูงขึ้นมาก ดังนั้นคนส่วนใหญ่จึงต้องตัดใจใช้ข้าวสารต้มโจ๊กแทน แต่ก็ยังมีอีกหลายทีมที่ใช้แป้งหมี่ขาวทำเป็นแผ่นแป้งทำเอาคนที่อยู่ใกล้ ๆ ถึงกับชำเลืองมองไม่หยุด

หลังกินข้าวมื้อค่ำไปได้ไม่ถึงสิบนาทีก็มีฝนโปรยปรายลงมา สภาพอากาศที่ท้องฟ้าดูมืดครึ้มแบบนี้ทำเอาผู้รอดชีวิตทุกคนหดหู่มากที่สุด

“กลับกันเถอะ” กัวปิงยืนก่อนตบขาของตัวเองที่กำลังเป็นเหน็บชา “ยังพูดอยู่เลยว่าถ้าอากาศดีจะออกมานอนข้างนอก แต่ไอ้ฝนเส็งเคร็งนี้ไม่รู้จะตกไปอีกนานแค่ไหน ถ้าอย่างนั้นพวกเรานอนบนรถใครรถมันแล้วกัน”

ต่อให้ในรถกว้างขวางแค่ไหนก็ไม่เท่าข้างนอก โดยเฉพาะครั้งนี้พวกกัวปิงมีคนมาไม่น้อย แต่กลับมีรถแค่ไม่กี่คัน ผู้ชายหลายคนนอน

เบียดเสียดกันบนรถอย่างไรก็ไม่สบาย

“แต่รถถือว่าปลอดภัยมากกว่านิดหน่อยนะครับ” เฮ้อจี้จี้มองไปทางทิศตะวันตก ตั้งแต่เริ่มกินข้าวจนถึงตอนนี้ เสียงปิ่นที่ดังอยู่ใกล้ ๆ ขวบนรถไม่เคยหยุดลงเลย

ทุกทีจะมีคนทำหน้าที่เฝ้ายามกลางคืน คืนนี้ไม่ใช่คิวของทิมรีเบิร์ต และพวกเขาก็จี้จี้ ดังนั้นพวกเขาก็กลับไปพักผ่อนได้ จนกระทั่งกลางดึก พวกเขาก็กังคังได้ยินเสียงปิ่นเป็นครั้งคราว ทว่าไม่มีชายฉกรรจ์ร่างกายกำยำที่ฝึกในช่วงวันสิ้นโลกมาแล้วคนไหนนอนไม่หลับ เมื่อแต่ละคนหัวถึงหมอน ก็ผล็อยหลับทันที ขนาดเฮ้อจี้จี้และฟางห่าวที่มีอาวุธชี้โก่งอย่างดัดขึ้นทองคำทันทีที่กลับมาถึงรถก็ยังผล็อยหลับไปอย่างรวดเร็ว

เป็นไปตามที่ทุกคนคาด ขวบนรถใช้เวลาสี่วันครึ่ง จนเมื่อบ่ายสามโมงของวันที่ห้าก็เพิ่งมาถึงโรงกลั่นน้ำมันแห่งหนึ่งที่เคยใช้เวลาเดินทางไม่เกินหนึ่งวันในช่วงก่อนวันสิ้นโลก

บนถนนรอบนอกโรงกลั่นน้ำมันมีรถรุ่นต่าง ๆ พลิกคว่ำกระจ่ายไปทั่ว แคมป์ดูกร้างไม่เห็นร่องรอยของผู้คน

กองทหารขับรถไปทางประตูใหญ่ของโรงกลั่นน้ำมันอย่างระมัดระวัง โดยมีรถที่อยู่หน้าสุดคอยฟุ้งชนสิ่งกีดขวางบนถนน

เฮ้อจี้จี้มองรถที่จอดทิ้งระเกะระกะอยู่รอบทิศพลางขมวดคิ้ว “รถพวกนี้น่าจะมาหาน้ำมัน”

ฟางห่าวถือปืนกลเบาพร้อมมองถนนอย่างระแวดระวัง เมื่อได้ยินจี้จี้มองเฮ้อจี้จี้แล้วหันมองประตูใหญ่ของโรงกลั่นน้ำมัน “พูดอย่างนี้หมายความว่าในนั้นอาจจะมีซอมบี้อยู่เยอะสินะครับ”

ที่นี้ห่างไกลจากเขตที่อยู่อาศัยมาก แม้บริเวณท้องถนนจะมีรถหลายคัน แต่กลับมองไม่เห็นร่องรอยของซอมบี้แต่อย่างใด ดังนั้นโอกาสที่ซอมบี้จะอยู่ในโรงกลั่นน้ำมันจึงมีถึงแปดสิบเก้าสิบเปอร์เซ็นต์

เป็นไปตามข้อสันนิษฐานของพวกเขา มีเสียงปิ่นดังมาจากข้างหน้าสุด ก่อนวันสิ้นโลกมาเยือน เมื่อคนที่อยู่ละแวกนี้หรือคนที่ผ่านมาที่นี่ พบว่าตัวเองมีน้ำมันไม่พอ ส่วนใหญ่ก็มาเสียงดวงกันที่นี้ ยิ่งไม่ต้องพูดถึง

หลังวันสิ้นโลกมาเยือน พวกผู้รอดชีวิตส่วนหนึ่งที่อยู่ละแวกนี้ตั้งใจมาหาน้ำมันเพื่อแลกเปลี่ยนสิ่งของกับคนอื่นโดยเฉพาะ

ซอมบี้แต่ละตัวโบกสะบัดมืออย่างกระตือรือร้น ที่นี้ไม่มีคนเป็น ๆ มานานแล้ว แคมคนของกองทัพก็ไม่เคยมาเส้นทางนี้เหมือนกัน ดังนั้นกลิ่นมนุษย์ที่นาน ๆ ที่จะได้สัมผัสเลยทำเอาพวกซอมบี้ที่หิวโหยมานานตื่นตัว คล้ายถูกฉีดยาไฟฟ้า!

“ระวัง! พยายามจัดการให้พวกมันอยู่ตรงประตูใหญ่ และอย่าปล่อยให้จุดไฟใกล้แก๊งก์น้ำมันข้างในด้วย!”

ที่นี่คือโรงกลั่นน้ำมัน บริเวณทางเข้าข้างหน้ายังพอว่า แต่พื้นที่โล่งข้างหลังมีแก๊งก์น้ำมันวางอยู่เต็มไปหมด!

เสียงปืนระคนเสียงตะโกนดังสนั่น ผู้มีพลังพิเศษสายโจมตีระยะไกลถูกส่งไปเป็นแนวหน้าเพื่อโจมตีซอมบี้

เมื่อทั้งสองมาถึงแนวหน้าจึงเห็นว่าพวกซอมบี้ที่สะบัดมืออย่างตื่นตัวสุดขีดได้ปิดล้อมละแวกประตูใหญ่ไว้แทบทั้งหมด ภาพเหตุการณ์นี้คล้ายกับคลื่นซอมบี้ที่ทุกคนเคยยืนดูอยู่บนกำแพงในวันนั้นไม่มีผิด

“เฮีย! ที่นี่มีซอมบี้เยอะเท่าไรกันแน่นะ!” สมาชิกคนหนึ่งจากทีมไหนไม่ทราบสลับออกมา จากนั้นก็ระดมยิงใส่ซอมบี้ข้างหน้า

เนื่องจากทุกคนเคยมีประสบการณ์คุ้มกันเมืองทำให้ไม่เกิดความโกลาหลเวลาที่อยู่ในสถานการณ์แบบนี้ อีกอย่าง กองทัพนารถถังหลายคันมาจอดตรงหน้าประตูใหญ่ล่วงหน้าแล้ว ทำให้พวกซอมบี้ปั่นขึ้นมาไม่ได้สักพัก

ไม่นานสถานการณ์ก็อยู่ในการควบคุม เหลือเพียงปัญหาเรื่องเวลา

ในขณะที่ทุกคนเพิ่งปรับตัวคุ้นชินกับขั้นตอนเหล่านี้ กลับมีร่างสองร่างกระโดดออกมาจากฝูงซอมบี้!

¹ เปรียบเปรยถึงอาการคึกคัก ตื่นตัว คำพูดนี้เกิดขึ้นจากความเชื่อของคนสมัยโบราณว่า หากฉีดเลือดไก่เข้าสู่ร่างกายแล้วจะมีการคึกคักตื่นตัว รู้สึกแข็งแรงขึ้น คล้ายการกินเครื่องดื่มหรือยาชูกำลัง เป็นยาฝิ่นอกในสมัยนั้น

“อ้าก!”

เสียงร้องโหยหวนสองเสียงดังขึ้น คนหนึ่งเป็นทหาร อีกคนหนึ่งเป็นผู้มีพลังพิเศษที่ยืนเล็งเป้าอยู่บนรถถังถูกกระซางเข้าไปกลางดงซอมบี้!

“ซอมบี้กลายพันธุ์”

“รวมพล ระดมยิง!”

“พี่สาม พี่สาม! อย่ายิง...”

ชั่วพริบตาที่สองคนนั้นเข้าไปอยู่กลางดงก็ถูกซอมบี้ที่อยู่รอบตัวฉีกทั้งร่างอย่างรวดเร็ว

มีคนในกองทหารหลายคนเคยเจอซอมบี้ระดับสองในเขตเมือง แต่ซอมบี้ระดับสองทั้งสองตัวนั้นเคลื่อนไหวเร็วเกินไปจนถึงขั้นสามารถกระซางสองคนนั้นเข้าไปกลางดงซอมบี้ได้สำเร็จก่อนที่จะพวกเห่อจี้จี้จะสังเกตเห็นเสียอีก





ภัยจุ๋มโง๊ะในโรงกลั่นน้ำมัน

สองคนนั้นถูกรุมก๊อ อยู่กลางดงซอมบี้ในเวลาเพียงไม่กี่วินาที และยังไม่ทันที่ทุกคนจะได้เห็นซอมบี้สองตัวนั้นชัด ๆ พวกมันก็หายไปอย่างรวดเร็วอีกครั้ง

มีหลายคนที่นั่งยอง ๆ อยู่บนรถถังเพื่อคุ้มกัน ถึงตอนนี้จะไกลออกไปหน่อย แต่ไม่นานพวกทหารที่ทำหน้าที่จัดแจงกำลังพลก็ควบคุมสถานการณ์ได้ ทว่าจู่ ๆ กลับมีเงาร่างหนึ่งกระโดดขึ้นมานบนรถถังอีกครั้ง!

ครั้งนี้แม้เฮ้อจ้องจ้งกับฟางห่าวจะเห็นชัดเจน แต่พวกเขาอยู่ค่อนข้างไกลจากมัน แถมบริเวณใกล้เคียงยังมีคนจึงไม่สามารถลงมือได้

คนที่ถูกซอมบี้เล็งเป็นผู้มีพลังพิเศษธาตุลมคนหนึ่ง เมื่อเขาเห็นท่าไม่ดีจึงรีบกระโดดถอยหลัง ใต้ฝ่าเท้ามีแสงสีครามแผ่ออกมา แต่ตอนที่เขาเพิ่งกระโดด เท้าทั้งสองข้างกลับถูกเส้นเรียวยาวเส้นหนึ่งพันไว้!

“ลั่นซอมบี้!” เฮ้อจ้องจ้งตกตะลึง แม้เขาจะเคยได้ยินว่ามีซอมบี้ที่ใช้ลั่นเป็นอาวุธในการรัดพันเป้าหมาย แต่ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่เขาได้เจอมัน

“อึก!!” เสียงร้องโหยหวนดังขึ้นอีกครั้ง คนคนนั้นถูกกระซวกจนล้มคะมำ

คนที่อยู่ด้านข้างคิดยื่นมือไปช่วย ทว่าทันทีที่เห็นซอมบี้อีกตนกระโดดมาทางพวกเขา ก็เผลอชักมือกลับโดยไม่รู้ตัว ทำให้คนคนนั้นถูกกระซวกตกลงไปจากรถถังทั้งที่ยังมีชีวิต

เสียง ‘กึก ๆ ๆ’ ดังขึ้น เกล็ดน้ำแข็งก่อตัวขึ้นบนร่างซอมบี้ที่กระโดดเข้ามา ทำให้มันหยุดชะงักทันที จากนั้นแสงสีทองที่ดูไม่สะอาดตาก็ก่พุ่งเข้าไปตรงหลังศีรษะที่มีคริสตัลพอดี

ซอมบี้สายความเร็วร่วงลงไปกองกับพื้นเสียงดังตึง ชยับตัวไม่ได้ อีกต่อไป

อัลเลนตกตะลึงไปครู่หนึ่ง แม้พลังพิเศษธาตุน้ำแข็งของเขาจะได้เปรียบและได้ผลดีมากในบรรยากาศอิมมูมแบบนี้ แต่เขาแซ่ได้แค่แขนขาของซอมบี้เท่านั้น ไม่มีทางแซ่แข็งให้มันตายทันทีแบบนี้ได้

ขณะที่เขากำลังกวาดตามองรอบด้านด้วยความสงสัยว่าใครเป็นคนสังหารซอมบี้ตัวนี้ หญิงสาวพลังพิเศษธาตุน้ำที่อยู่ข้างกายก็หวีดร้องเสียงแหลมพลางเบียดทรวงอกอวบอ้อมของตัวเองแนบชิดกับแขนของเขา “หัวหน้าเหิงเลย! แค่นี้ก็ฟาดหัวซอมบี้กลายพันธุ์ตัวนี้ตายได้แล้ว!”

หญิงสาวอีกหลายคนในที่มต่างร้องกรี๊ดกร๊าด ทำให้อัลเลนไม่มีโอกาสตามหาคนลงมือฆ่าซอมบี้

ฟางท้าวกลอกตาอยู่หลังแว่นดำ ตั้งแต่พลังพิเศษของเขาเลื่อนเป็นระดับสาม โสตประสาทก็คล้ายเฉียบคมยิ่งกว่าเมื่อก่อนมาก ดังนั้นเมื่อเห็นแสงสีทองจึงรู้ว่านั่นเป็นฝีมือของเฮ่อจื่อจิ้ง

เฮ่อจื่อจิ้งไม่ได้สนใจเรื่องเล็กน้อยแบบนี้ เขากำลังมองหาบางอย่างในฝูงซอมบี้ข้างล่างที่รุกกันเข้ามา คนที่ถูกกระชากลงไปก่อนหน้านี้ไม่รอดแล้ว ส่วนซอมบี้ที่เคยใช้ลั่นโจมตีพวกเขา...ยังอยู่ตรงนั้น!

แสงสีทองวาบผ่านไปอีกหนึ่งสาย หลังจากพลังพิเศษเลื่อนขั้นแล้วพลังโจมตีของเฮ่อจื่อจิ้งก็ก้าวหน้าขึ้นมาก เมื่อก่อนการรับมือกับซอมบี้ระดับสองด้วยไม้จิ้มฟันหรือลูกกระสุนไม่ใช่เรื่องง่าย ถึงจะใช้วิธีเล็งยิงซอมบี้ระดับหนึ่งทีละตัวจากระยะไกลได้ แต่ซอมบี้ระดับสองขึ้นไปต้องใช้มีดฟันจากข้างบน ตอนนี้เวลาที่เขารับมือกับซอมบี้ระดับสองก็เหมือนกับตอนรับมือกับซอมบี้ระดับหนึ่งในช่วงแรก ขอแค่เร็วมากพอ พวกมันก็ไม่มีความหลบหลีกการโจมตีได้

ซอมบี้กลายพันธุ์สองตัวตายอย่างสงบด้วยน้ำมือของเฮ่อจื่อจิ้ง

ความตึงเครียดภายในกองทหารลดฮวบทันที ส่วนซอมบี้พลังความเร็วระดับสองอีกตัวก็โดนผู้มีพลังพิเศษคนอื่นระดมยิงจนพรุณเหมือนตะแกรงลูกไม้ขึ้นอีกต่อไป

เหมือนว่าในฝูงซอมบี้หลายร้อยตัวจะมีซอมบี้ระดับสองเพียงสามตัวเท่านั้น หลังซอมบี้สามตัวนี้ถูกสอยร่วงหมด ซอมบี้ธรรมดาที่เหลือก็ไม่มีความน่ากลัวอีก

ไม่นานทุกคนก็ช่วยกันกวาดล้างจนหมด

บรรยากาศเงียบวังงปดคลุมกองทหาร บางทีมไม่สามารถเก็บซากศพของเพื่อนร่วมทีมได้ครบ ทำได้เพียงกองซากศพไว้ที่แห่งหนึ่งแล้วจุดไฟเผา คนที่เหลือก็ยอมไม่คิดจะไปซ้ำเติมความโชคร้ายของพวกเขา เรื่องญาติหรือเพื่อนจากไปเป็นสิ่งที่แทบเกิดขึ้นทุกวันในยุควันสิ้นโลก เวลานี้เมื่อเห็นคนตาย ผู้ที่ยังอยู่จึงเหลือเพียงความเฉยชา ต่อให้สนิทกันแค่ไหนก็แทบไม่มีน้ำตาจะไหล แค่นั่งเงียบจ้องมองกองซากศพซึ่งกำลังลุกไหม้อย่างทุลักทุเลท่ามกลางฝนปรอยและควันหนาทึบ

แม้ในโรงกลั่นน้ำมันจะไม่ได้มีน้ำมันเต็มทุกแท็งก์ แต่ที่กลั่นเสร็จแล้วก็มีมากพอให้รถทุกคันเติมจนเต็ม แถมยังมีเหลือเยอะจนขนกลับไปใช้ในวันข้างหน้าได้อีกกระยะหนึ่ง

เนื่องจากเป้าหมายหลักไม่ใช่น้ำมันเหล่านี้ รถแต่ละคันจึงเติมน้ำมันเท่าที่ตัวเองต้องการและพยายามขับไปเท่าที่จะทำได้เท่านั้น หลังจากนั้นทุกคนก็นอนพักผ่อนค้างคืนในรถซึ่งจอดอยู่ในลานโรงกลั่นน้ำมันกันชั่วคราว

เชื่อว่าพวกเขาไม่ยากนอนในอาคาร แต่หากเกิดเหตุไม่คาดฝันอะไรขึ้นในวันสิ้นโลก การอยู่ในรถจะหนีเอาตัวรอดได้ง่ายกว่า แถมการอยู่ในอาคารอาจต้องรับมือกับ 'บางสิ่ง' ที่จะบุกมาโจมตีให้ได้

ท้องฟ้าที่มีดครีมยังคงมีฝนตกลงมา เชื้อจี้จิ้งและฟางหว่านงอยู่ตรงเบาะหลังพลาถมองไปนอกหน้าต่างรถ วันนี้พวกเขาไปดูที่เก็บแท็งก์น้ำมันข้างหลัง พบว่าโรงกลั่นน้ำมันแห่งนี้ใหญ่มาก หลังจากพวกเขาเอาน้ำมันไปแล้วยังมีแท็งก์น้ำมันขนาดยักษ์ที่บรรจุน้ำมันกลั่นเสร็จไว้เต็มอย่างน้อยสิบกว่าแท็งก์